

Hacivat Ve Karagöz 3

— kul mehmet · 01 Mart 2026

Hacivat Ve Karagöz-3-

Perde açılır, davul zurna coşar, hilal parıldar.

HACİVAT (nazik, mecazlı, ritimli):

Yâr bana bir eğlence, yâr bir eğlence!

Perde açıldı yine, neşe doldu her yere!

Karagöz'üm, hoş geldin ey canım ciğerim,

Sefalar getirdin mi bu mübarek Ramazan'a?

KARAGÖZ (fırlayarak, öfkeli ama güler):

Sefalar mı getirdim? Ulan Hacı Cav cav, ne sefası?

Sopa mı getirdim sandın, dayak mı yiyeceğim yoksa?

Ben pide getirdim diye geldim, ama pide kayıp!

Sen mi çaldın lan o susamlı güzel pideyi?

HACİVAT (kıkırdayarak, lafı çevirir):

Ayol hemen yanlış anlama Karagöz'üm,

"Sefalar getirdin" dedim, yani hoş geldin, ferahladım!

Sopa değil, safa yani huzur, neşe getirdin demek!

Pideyi niye çalayım, ben oruçluyum, midem zil çalıyor!

KARAGÖZ (kaşır kafasını, güler):

Zil mi çalıyor midem? Ulan davulcu mu oldun yoksa?

Sahurda davul çal da bahşiş kap, ha?

Ama pideyi sen çaldıysan itiraf et, yoksa yumruklar konuşur!

HACİVAT (mecazla, kafiyeli):

Dur be efendim, sakın ol, telaş etme boş yere,

Pide kaybolduysa belki "kısmettir," Allah'tan gelir yine!

Bir elin nesi var, iki elin sesi var derler ya,

Birlikte arayalım, belki komşu paylaştı hayırla!

KARAGÖZ (yanlış anlayarak, kahkaha atar):

Bir elin nesi var mı? El mi kesildi lan Hacivat?

İki elin sesi var diyorsun, alkış mı turalım pideye?

Komşu paylaştıysa hayırdır, ama benim midem aç!

Haydi gidelim komşuya, "Pide nerde ulan?" diye soralım!

HACİVAT (gülerek, atasözüyle):

Yok be Karagöz'üm, "pay etmek" dedim, paylaşmak yani,
Ramazan'da paylaşmak sevaptır, gönül alır, mide doyar!
Bak, belki de "karnı tok"tur komşu, pideyi yemiş bile!

KARAGÖZ (gözleri parlar, yanlış anlar):

Karnı tok mu? Tokat mı attı komşu pideye?
Ulan dayak yemiş pide mi var? Zavallı pide tokat yemiş!
Hadi gidelim, tokat atan komşuyu bulalım, intikam alalım!

HACİVAT (kahkahayla, düzeltir):

Hay Allah, yine yanlış anladın efendim!
"Karnı tok" yani doymuş, aç değil, tok yani!
Pideyi yemiş, karnı doymuş demek istedim, tokat değil!

KARAGÖZ (göbeğini tutup güler):

Tokmuş ha? O zaman ben de tok olayım diye pideyi yesin!
Ama nerde o pide be Hacı Cavcav, kayıp hala!
Belki de "uçtu gitti" derler ya, kuş mu oldu pide?

HACİVAT (mecazla devam):

Uçtu gitti değil, belki "gönül hoşluğuyla" gitti,
Yani biri aldı, sevaptır, helal olsun o pideye!
Ramazan'da böyle şeyler olur, bereket kapısı açılır!

KARAGÖZ (sinirlenir gibi, ama neşeli):

Gönül hoşluğu mu? Gönlüm hoş değil ki açlıktan!
Kapı mı açıldı, pide mi kaçtı kapıdan?
Ulan Hacı Cav cav, senin lafların da pide gibi yuvarlak,
Anlamam ki bir şey, midem zil çalıyor hala!

HACİVAT (yumuşar, içten):

Haklısın Karagöz'üm, laflarım dolaşık olur bazen,
Ama dostluğumuz düz, gönlümüz bir, o yeter bize!
Pide bulunmasa da, Ramazan'da neşe var ya,
Birlikte güleriz, paylaşırız her şeyi hayırla!

KARAGÖZ (birden yumuşar, güler):

Doğru be Hacı Cav cav, seninle kavga etmek bile eğlenceli!

Yanlış anlasam da, doğru anlasam da, can ciğeriz biz!

Hadi perdeyi kapatalım mı, yoksa pideyi aramaya devam mı?

HACİVAT (seyirciye döner, ritimli):

Seyirci efendim, ne dersiniz, "Aç aç!" mı yine?

Yoksa "Kapansın perde, bayram olsun!" mu diyelim?

KARAGÖZ (seyirciye bağırır):

Aç aç! Ama pide açığı kapansın önce!

Ramazanınız bereketli, yanlış anlamalarınız komik olsun!

İkisi birden (el ele selam):

Hoşça kalın efendim, Allah'a emanet olun!

Kahkahalarınız eksik olmasın, pideleriniz bol olsun!

Perdeyi kapattık kırmadık gönül, asmayın suratınızı bol bol gülün

Fırsat bulursanız bize de gelin bizde de gülün neşe dolsun gönlünüz